

22. MÚZEUMOK MAJÁLISA

Múzeumok a kertben – kertek és múzeumok

Magyar Nemzeti Múzeum Múzeumkert, 2017. május 20-21.

2017. május 20–21-én lesz a múzeumok legnagyobb közös ünnepe a Múzeumkertben. Több mint 100 múzeum és kulturális intézmény gyűlik össze az ország különböző részeiből, hogy emlékeztetesse tegye ezt a kétnapos, ingyenes fesztivált.

Kézműves vásár, design sarok, civil-negyed, előadások, beszélgetések, felnőtt és gyerekprogramok, koncertek, meglepetés produkciók színesítik a programkínálatot. Itt osztják ki a múzeumi szakma rangos elismeréseit, az Év múzeuma és az Év kiállítása díjakat.

A Majálison a történelem színpadáról is fellebben a függöny: a Magyar Nemzeti Múzeum Élő Múzeum programja időutazásra csábítja a látogatókat az IGE-IDŐK című kiállítás tereibe.

Az idén velünk majálisozik a Makám, a Vodku zenekar, a Kerekes Band, a Lóci játszik, a Nemadomfel, a Villon-trio, a Group'n'Swing és még sokan mások. ●

További információ: www.mnm.hu, www.facebook.com/nemzetimuzeum

OPERETT ÉS KRIMI AZ ÁTRIUMBAN

Zappe László

Nem voltak túl jó hetei mostanában az Átriumnak. Új színházi bemutatói sem bizonyultak igazán sikerültnek – ettől még lehetnek sikeresek, de az ebben az esetben meglepne, és a Budapesti Tavaszi Fesztiválból is sikerült kicsippenenie egy igazi gagyi haknit. Egyedül a fontos téma menthetné a Vándorlásra születve /Journey/Drom címre hallgató produkciót – ez ugyanis a cigányság helyzete Magyarországon és a világban.

Pedig ez a téma legalább kellemes mulatságot szerezhetne akkor is, ha nem veszik túl komolyan, ha nem kívánnak a mélyére nézni, ha nem akarják feltárni teljes súlyosságában. Keretként a szórakoztatóiparból kölcsönzött televíziós esztrádműsor is megfelelő lehetne. Az ellenpontozás technikájával akár tartalmas és mulatságos műsort is össze lehetett volna hozni. A cigánylét valóságát befeszítve a cigányfolklor és a vendéglátóipari cigánymuzsika közé, akár sikerülhetett is volna a hideg és forró zuhany váltakozásához hasonló, meg- és felrázó élményben részesíteni a publikumot. A csaknem minden mozzanatot átható ügyetlenkedés azonban még a színvonalasabb, érdekesebb műsorszámoknak is élet vette.

Az operettszínháztól befogadott minimusical, a Nők az idegösszeomlás szélén a címevel legalábbis fergeteges mulatságot ígér. És a *Pedro Almodóvar* filmjé-

ből vett történetben is nagyjából minden össze van hordva, ami egy (vagy több) középkorú nőt hisztériára készíthet.

Az egyik ilyen tényező természetesen a pasi, aki megbízhatatlan, csapodár, léha gazember. A másik a fiúgyerek, aki viszont suttomban felnőtt, és nagyon is komolyan szeretné venni az életet, annyira, hogy alattomban nőszülni készül. Válóperre is sor kerül természetesen, így ügyvéd is akad, aki persze ugyancsak nő, és szintén belekeveredik a szerelmi sokszögbe. Azt meg talán említeni sem kell, hogy a főszereplő asszonyoknak van egy minden lében kanál barátja, aki mellesleg szemet vet a darabban szereplő egyetlen fiatalemberre.

Nem merném állítani, hogy a szöveget író *Jeffrey Lane* színpadi virtuóznak bizonyulna, de ennyi bonyodalomból csak összehoz olykor némi izgalmat meg egy-egy csattanósabb pillanatot. Az operett világából érkezett hölgyek, *Füredi Nikolett*, *Vásári Mónika*, *Gubik Petra* rutinosan adják a női viselkedésmintákat, *Szomor György* egykedvűen lavíroz közöttük. *Khell Csörsz* különböző helyszíneket ügyesen egymás mellé helyező díszletben, *Réthly Attila* a komplikációkat követhetővé tevő rendezésében végül is elviselhető a cselekmény mélyseges üressége.

Nagyjából ennyi mondható el a Kihallgatás című produkcióról is, amit ebben az esetben viszont súlyosbít az, hogy krimiről lenne szó. Gyilkossági ügyben nyomoz két rendőr. Nem a helyszínen, hanem az irodájukban. Az egyik, a főnök, okos (*Hevér Gábor*), a másik, a besztott (*Molnár Gusztáv*) ostoba. Ebből helyből rengeteg viccet lehet legyártani.

Gyanúsított is van: gazdag, éles elméjű, öntudatos aranyifjú (*Mohai Tamás*). Innen is ered sok poén és kiélezett szituáció – lényegében egyenlő erők küzdenek. Dörzsölt szakértő is érkezik (*Thuróczy Szabolcs*), ráadásul kerekesszékben – a színész a cinikus okosságát hozza, a kerekesszék meg újabb szint, hangulatot, élethelyzetet.

A többmenetes szócsata sokféle ágazik, sokféle fordulatot hoz, némelyik elágazásáról azt sem tudni, vajon mennyi igazságot és mennyi taktikai hazugságot tartalmaz. A lebegtetés nyilván szándékos, de nem annyira ügyes, hogy szórakoztató is legyen. Annyi azért csak kiderül, hogy a valódi tettes minden bizonnyal a nyomozást vezető rendőr. Úgyhogy akár oidipuszi figurának is vélhetnénk, ha nem lenne két alapvető különbség: Oidipusz nem tudja, hogy ő maga a tettes, viszont meg akarja találni a gyilkost, míg az itteni rendőr nagyon is jól tudja, hogy saját magát kellene megtalálnia, és ezt nagyon is nem szeretné.

Dömötör Tamás, a mű írója és rendezője befelé még elég ügyesen megtalálja a járható ösvényeket a szövevénybe, kifelé azonban mintha nem látná az utat. Nem igazán erős, viszont túlságosan is kiszámítható poén, hogy „valami kínaira” próbálják kenni a bűntettet. ●